BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 54-lea 14 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 14 Pagini Nr. 293 Duminică 24 Octombrie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Permanentizarea restricțiunilor?

Printr'un anunț inserat în ziare, Banca Națională vestea zilele trecute un concurs pentru începutul lunii Noembrie, în vederea angajării unui lot nou de 40 de funcționari.

Obiectele enunțate ca materie pentru examinarea candidaților prezintă un deosebit interes, căci ele desvălue intenția institutului nostru de emisiune de a da o și mai mare desvoltare unor operațiuni, despre care toată lumea știa că numai în chip excepțional și trecător au fost luate pe seama acestui institut.

Vedem, într'adevăr, că Banca Națională cere concurenților să aibă cunoștințe speciale asupra problemelor valutare, a balanțelor comerciale ale diferitelor state, a legislației noastre speciale privitoare la regimul devizelor, a tratatelor noastre de comerț și acordurilor de plăți și clearing cu celelalte țări.

Din înșirarea acestor materii se poate deduce limpede, că în ciuda demonstrațiilor repetate — unele foarte recente, cum au fost cele cu prilejul întâlnirii guvernatorilor din țările Micii Înțelegeri, etc. — în care s'a afirmat dorința categorică și generală de a se merge la descătușarea schimbului economic și valutar din obezile regimurilor restrictive, institutul nostru de emisiune, prin pregătirile noui pe care le face, accentuiază tocmai tendința de eternizare a acestor regimuri de excepție.

Firește, că cel care a dobândit odată puteri noui, de care se leagă avantagii morale și beneficii materiale ce nu sunt de disprețuit, cu greu se poate hotărî să renunțe la ele.

In această situație se află azi Banca Națională. Concursul împrejurărilor ajutându-i, ca pe lângă rolul de veghetoare a cursului monetei, de distribuitoare și regulatoare a creditului, să-și adaoge și pe acela de a organiza, dirija și controla întreaga viață economică a țării, Banca Națională nu se poate decide cu una cu două să părăsească aceste puteri, care-i asigură o poziție quasi-dictatorială în centrul economiei naționale.

Mai ales că această poziție îi asigură și beneficii materiale importante, nenumărate, fără niciun risc: diferențe la fixarea mai mult sau mai puțin arbitrară a cursurilor, comisioane și paracomisioane, taxe și parataxe, de multe ori pentru servicii care nici nu sunt prestate.

Dar dacă Banca Națională este, în definitiv, justificată să-și apere poziția ei, socotind de bine să permanentizeze o stare de lucruri anormală, nu de aceeași părere sunt și factorii pe cari se sprijină de fapt economia țării. Or, acești factori — și cu ei și majoritatea economiștilor și a opiniei publice— consideră prea stingheritor regimul de până acum; că el cere prea multe și inutile sacrificii intereselor adevărate ale economiei naționale, lăsată prea multă vreme la discreția unei biurocrații lipsite prea adesea de înțelegerea cuvenită pentru rosturile și nevoile ei reale.

Dacă, din rezultatele nefavorabile ale acestei politici, n'am reține decât modul cum au funcționat convențiile noastre de clearing cu străinătatea, el ar fi îndeajuns de concludent.

Dar dacă mai ținem seama și de repercusiunile nefericite exercitate asupra comerțului cinstit, pe ruinele căruia au înflorit în umbra regimurilor de excepție atâtea întreprinderi dubioase, în afară de atâtea excrescențe artificiale, cu caracter parazitar, am vedea că menținerea acestui regim este lipsită de orice legitimitate.

Iată dece, oricât de justificat va fi fiind interesul Băncii Naționale de a menține regimul restricțiunilor, noi socotim că interesul general trebue să primeze. Și el reclamă o destindere în raporturile de afaceri cu străinătatea. Mai ales că și momentul — întreaga conjunctură — indică o astfel de orientare.

Un acord franco-german?

—oxo—

Pe marginea declarațiilor d-lui Chautemps

Revista tineretului german, Wille und Macht", a publicat o declarație a d-lui Chautemps, primul ministru al Franței, cu privire la posibilitatea unei apropieri cât mai strânse între Germania și țara sa, ba chiar la încheerea unui acord.

D-sa a spus:

„Știți și dv. că un acord între cele două națiuni ar constitui unul din elementele esențiale ale păcii mondiale. Iată pentru ce este o datorie pentru toți cei dintr'o parte, sau din alta a frontierei, cari au o privire limpede și sentimente omenești, să lucreze pentru o apropiere și un acord între ambele popoare".

Firește, că dorința exprimată de d. Chautemps, în calitate de șef al guvernului francez, în împrejurările actuale, are o semnificație politică. Ea răspunde, logic, unei necesități de ordin european.

Nu se va spori niciodată coeficientul de siguranță în Europa, atâta vreme cât vor exista neînțelegeri și posibilități de conflict între Franța și Germania, — întreținute, fie de o anumită politică continentală, fie de o stare de spirit alimentată de dorința revanșei — de o parte, sau de lipsa de încredere — de altă parte. In literatura politică curentă se stăruie prea mult asupra posibilităților de conflict dintre Franța și Germania, de cât asupra posibilităților unei înțelegeri, sau chiar ale unui acord între ele.

Dar, politica externă a statelor nu se bazează pe antagonisme organice și nici pe desconsiderarea stărilor de spirit ale națiunilor. Ea este supusă modificărilor, fiind în strânsă legătură cu factori de ordin politic și psihologic.

D. Chautemps, primul ministru al Franței, a exprimat, nu numai o dorință, ci a proclamat și un principiu: „un acord între cele două națiuni ar constitui unul din elementele esențiale ale păcii mondiale". Iată ceea ce ar însemna acel acord în cadrul politicii internaționale.

Dar, un asemenea acord impune o anumită stare de spirit, care să-l facă posibil.

Să vedem dacă în Germania, după războiul mondial, s'a manifestat dorința unei apropieri de Franța și dacă s'a încercat creiarea unei stări de spirit favorabilă acestei apropieri.

După încheerea tratatului de la Versailles, scriitorul francez André Gide a făcut o observație interesantă cu privire la starea de spirit a compatrioților săi față de germani:

„In toate părțile strigați: Germanii ne detestă! *Și faceți tot ce vă stă în putință să meritați asta; pe când, dimpotrivă, secreta lor slăbiciune este* că nu pot să ne deteste".

Bine înțeles, că André Gide a voit să înțeleagă prin aceasta, prestigiul de care se bucură spiritul și geniul creator francez în lumea intelectuală germană și influența ce au exercitat-o în trecut, ca și astăzi, literatura, arta, filozofia și știința franceză, asupra literaturii, artei, filozofiei și științei germane.

In adevăr, cu tot specificul național ce-l au produsele literare și artistice ale celor două națiuni vecine, se recunosc ușor influențele ce au suferit; după cum în domeniul științific sunt cunoscute spiritul inventiv și creator al uneia și spiritul pozitivist al alteia, care se completează și se desăvârșesc.

Mărturii în această privință avem destule. In 1922, Ernst Robert Curtius, profesor la universitatea din Bonn, chiar în timpul când relațiunile franco-germane erau încordate, scria:

„Cu toată izolarea noastră economică, cu tot valul de naționalism provocat de ocuparea țării renane și de politica reparațiilor, se fac în Germania sforțări pentru studiul producțiilor artistice, literare și filosofice ale Franței actuale. Se găsesc încă, în Germania, oameni cari ascultă cu un interes pasionat vocea spiritului francez... Interesul și dorința de a înțelege sunt totdeauna prezente".

In acelaș an, alt profesor universitar german, Victor Klemperer, într'un articol publicat în Revue de Génève, scria aceste rânduri:

„Azi, ca și altădată, romaniștii germani lucrează cu o imparțială abnegație să facă cunoscut cât mai mult pe scriitorii francezi. Ar trebui, ca noi, romaniștii germani să fim în stare să urmărim, mai bine de cât azi, dezvoltarea spiritului francez".

In toate universitățile germane, după războiul mondial, s'a dat o dezvoltare tot mai mare studiului literaturii, artei, istoriei și filozofiei franceze.

Nici reprezentanții cei mai străluciți ai oratoriei franceze n'au fost uitați.

„O particularitate demnă de remarcat — scria d. An-

(Continuare în pag. 2-a)

HULIGANISM?

de IOAN AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI

—oxo—

Sunt șapte zile decând am primit prin poștă o broșură, intitulată: „Soluție eroică a problemei evreești, *însoțită de o carte de vizită a autorului, A. Willman. Dela prima cetire mi-am zis că trebue să scriu câteva rânduri despre ea. Intâi pentrucă sunt încredințat că autorul ar dori să cunoască părerea ce are despre propunerea sa un om, care, ca mine, se ocupă de chestia evreiască, — și al doilea, pentrucă bănuesc că această broșură trebue să fi fost trimeasă unui foarte mare număr de cetitori, cari și ei ar vrea să știe ce cred despre ea. In răstimpul de când am primit-o, am recetit-o de patru ori și n'am răspuns încă, pentrucă doream ca părerea ce-mi voiu da să fie cât se poate de obiectivă și de neînrâurită de huliganism.*

Ieri, pe când mă așezasem la masă să scriu, m'am pomenit cu prietenul meu A, un fioros antisemit, un adevărat huligan, care, dând cu ochii pe biroul meu de broșura domnului Willman:

— Mă prind că scrii despre broșura asta.

Mărturisii că da.

— Sunt curios să știu în ce termeni.

— In termeni cât se poate de elogioși, așa cum se cuvine să scrii despre o propunere sinceră și serioasă, exprimată în mod cuviincios și într'o formă frumos literară. Vreau să scriu că d. Willman indeplinește oarecum rolul lui Moise, cu deosebirea că, în loc de a lua cu dânsul pe evrei, așa cum i-a luat Moise din Egipt, — le propune — fiindcă nu sunt iubiți de popoarele în mijlocul cărora trăesc, — să depună armele, să se despartă de cei ce nu-i vor și să ceară Marilor Puteri să le indice un loc, în care să-și intemeeze o patrie. Mărturisesc că paginile din urmă m'au mișcat adânc, iar rândurile prin care d. Willman își termină broșura exprimă niște sentimente de o nobletă înaintea cărora trebue să ne descoperim.

Punând mâna pe broșură cetii cu vocea tremurătoare de emoție:

„In pragul hotărîrii noastre să nu sfidăm și să nu amenințăm pe nimeni. Popoarelor, care ne găzduesc încă, să nu le adresăm avertisarea neroadă că vor avea de suferit de pe urma absenței noastre, să nu susținem absurditatea că ne vor duce dorul. Dacă, fără voia noastră, am fost pretext sau cauză de disensiuni și neliniște printre popoare, să dorim sincer ca aceste stări să înceteze odată cu plecarea noastră.

In pragul marelui act la care trebue să purcedem, să rugăm popoarele care ne adăpostesc să primească cu liniște și calm hotărîrea noastră. După ce ne-am spus durerile, deziluziile și după ce am hotărît calea de urmat, să ne lepădăm de orice gând rău, de orice picătură de venin, care a putut încolți în sufletele noastre.

Bărbătește să ne pregătim a întinde mâna adversarilor noștri. Și să ne pregătim despărțirea cu toată sinceritatea și cu toată fermitatea. Iar când ceasul despărțirii va veni, când calea ne va fi liberă și destinația hotărîtă, plecând, să privim înapoi, pentru o ultimă dată, spre câmpiile lor, spre holdele lor, casele, satele și orașele lor, nu cu părere de rău, nu cu invidie, ci spre a lua și duce cu noi imaginea lor, — ca o pildă".

Pe când citeam, amicul meu clătina din cap, prefăcându-se copleșit de mare mâhnire și obidă, iar când terminai, își scoase batista, își șterse ochii cu ea, o stoarse cu putere, o vârî la loc în buzunar suspinând sgomotos. Apoi, redevenind serios îmi răcni:

— Naiv ai fost de când te știu, naiv ai rămas și acum și naiv ai să mori. E destul să miorlăe cineva într'o formă literară ca să te dea gata.

— Cum se poate să vorbești așa!? protestai eu.

— Mai, creștine, îmi strigă el, — am primit și eu broșura asta, — am recitit-o și eu de trei ori; — dar eu, care nu sunt brânzoi, i-am înțeles de îndată tâlcul.

Prietenul meu luă un scaun, încălecă pe el și continuă:

— Ia să stăm noi să vorbim serios, fără pornire, dar și fără smiorcăieli sentimentale. In țara noastră, de câtăva vreme s'a pornit o acțiune serioasă de trezire a conștinței publice, față cu pericolul evreesc. Pe zi ce trece, ceața nepăsării, resemnării și toleranței începe să se risipească. Dela înjurături și zeflemele ieftine și nefolositoare a început să se treacă la încercări serioase de stăvilire a răului. Pe zi ce trece un număr din ce în ce mai mare de oameni gravi și serioși, cari până acum, ori ignorau primejdia evreiască, ori evitau să se ocupe de ea, încep să înțeleagă nu numai toată gravitatea ei, dar și că a nu

(Continuare în pag. 2-a)

PROBLEMA SPANIOLĂ

O DESTINDERE

Pe frontul diplomatic s'a înregistrat adeziunea Italiei și Germaniei la planul franco-britanic privitor la retragerea voluntarilor străini din Spania. Deocamdată, această adeziune este de ordin principial și „simbolic", urmând să se stabilească condițiile unei retrageri a voluntarilor, efectivă și progresivă. Numai Rusia sovietică n'a aprobat planul propus de Marea Britanie și aprobat de Franța. Delegatul sovietic în comitetul de neintervenție din Londra a afirmat că amână pentru o altă dată expunerea rezervelor guvernului din Moscova, în această chestiune.

Rămâne de reținut faptul important al adeziunii Italiei și Germaniei, care marchează o destindere în raporturile dintre principalele puteri interesate în afacerile spaniole și mediteranee. Urmează să se fixeze condițiile, în comun acord, cu privire la evacuarea voluntarilor.

Care ar fi numărul lor?

Guvernul din Valencia a pretins, că în armata naționalistă, de sub comanda generalului Franco, ar fi 110.000 voluntari italieni.

După o notă publicată zilele trecute în ziarele italiene, numărul acestor voluntari nu trece de 40.000.

Numărul voluntarilor germani, cari luptă alături de naționaliștii spanioli, este mai mic. Mai sunt elementele străine sovietice, care sunt încadrate în formațiunile de luptă ale guvernului comunist din Valencia. Nu se cunosc, exact, aceste forțe, căci ele nu sunt organizate în formațiuni separate, ca voluntarii italieni și germani din armata naționalistă. Se știe însă, după informațiile și datele publicate chiar de ziarele din Barcelona și Valencia, că ajutoarele date de Soviete, în armament și material de război și uman, este foarte important.

O altă informație, publicată în ziarul „La Vanguardia" din Barcelona, dezvălue tendințele de sovietizare, sub impulsul agenților Internaționalei a III-a. După această informație, consiliul municipal din Barcelona a schimbat numele câtorva străzi principale, în „Revoluția socială", „Marele bulevard al U. R. S. S.", „Kropotkin", „Engels", „Konsomol", „Ukraina" ș. a.

Din punctul de vedere politic, problema spaniolă prezintă și alte aspecte. Italia nu poate să îngădue crearea unei republici sovietice în Spania. Interesele sale superioare îi comandă aceasta.

D. Mussolini a manifestat public simpatiile sale Spaniei naționaliste. In telegrama ce a adresat-o șeful guvernului italian, generalului Franco, cu prilejul primei aniversări a înălțării sale la postul suprem al statului, s'a spus:

„In numele Italiei fasciste, care urmărește cu pasiune lupta ce o susțineți, eu vă fac urările cele mai călduroase pentru triumful cauzei naționale personificată de Excelența voastră".

Așa dar, nu se poate interpreta adeziunea principială a Italiei și a Germaniei, la planul anglo-francez, privitor la retragerea voluntarilor din Spania, drept o renunțare a acestor puteri la politica lor favorabilă naționaliștilor din această țară.

Marea victorie a naționaliștilor spanioli

—o—

Toată Spania de miază noapte a fost curățată de trupele roșii

Orașul Gijon s'a predat

Santander, 21 (Rador). — Orașul Gijon a capitulat.

Garnizoana republicană a orașului s'a predat azi dimineață în mâinile forțelor naționaliste.

*

Gijon, 21 (Rador). — Agenția „Stefani" transmite:

Primele trupe naționaliste au pătruns în oraș la ora 16,15.

Avantgardele erau alcătuite din trupe ale brigăzii 4 de Navarra.

Populația a făcut biruitorilor o manifestație delirantă de simpatie.

AVIOANELE REPUBLICANE AU INCERCAT DISTRUGEREA ORAȘULUI

Saint Jean de Luz, 21 (Rador.) — Corespondentul agenției Stefani anunță că șease avioane republicane au aruncat numeroase bombe incendiare asupra orașului Gijon pentruca la sosirea lor trupele naționaliste să nu mai găsească decât un morman de ruine.

După bombardarea Gijonului, cele șease avioane republicane s'ar fi refugiat pe teritoriul francez, aterisând două la Parme, în apropiere de Biarritz, iar alte două pe plaja Cap Breton. Celelalte două nu se știe unde au aterisat.

REPUBLICANII FUG, CUPRINȘI DE SPAIMA

Saint Jean de Luz, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „D.N.B." transmite:

Postul de radio Gijon, care eri era încă în serviciul republicanilor, a comunicat azi, la ora 13 și 45, că populația orașului s'a răsculat împotriva stăpânirii roșii și a luat conducerea orașului.

Cele mai multe case au arborat drapelele naționaliste.

Bellarmino Tomas și alți conducători republicani și șefi ai armatei roșii au părăsit provincia Asturiilor în cursul nopții. O adevărată panică cuprinsese pe republicani. In port s'au desfășurat scene de sălbăticie deoarece nu existau decât foarte puține vapoare pentru cei cari voiau să se refugieze. In cursul ciocnirilor care s'au dat pentru ocuparea unui loc pe vapoare, mai multe persoane au fost ucise.

Frontul armatei republicane din provincia Asturii se prăbușește cu repeziciune. In sectoarele occidentale, forțele naționaliste au luat acum ofensiva și înaintează repede spre Oviedo și Gijon.

In sectorul Pravia, coloanele naționaliste, care operează în lungul coastei se găsesc acum la intrarea în orașul Aviles, la 25 kilometri spre vest de Gijon. In Sud-Vestul orașului Aviles, coloanele naționaliste înaintează spre răsărit. Aici, republicanii au opus încă rezistență naționaliștilor, probabil pentru că nu știau despre predarea orașului Gijon.

Douăsprezece vase, având pe bord numeroși refugiați republicani care se duceau dela Gijon în Franța, au fost oprite noaptea trecută de naționaliști. Un mare număr de conducători republicani din Gijon au căzut în mâinile naționaliștilor.

POPULAȚIA A INTAMPINAT CU BUCURIE TRUPELE ELIBERATOARE

Villaviciosa, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Eri seară conducătorii republicani din Gijon, în fața înaintării irezistibile a trupelor naționaliste marcate prin primul obuz căzut în portul orașului, au fugit împreună cu o mare parte din milițieni.

Grupe de falangiști, trupe din gărzile de asalt și guarzi civili au organizat imediat un serviciu de ordine și au pus stăpânire pe principalele clădiri publice ale orașului, pentru a împiedica astfel excese extremiste.

In cursul nopții s'au produs mai multe incidente, dar cu ajutorul milițienilor rămași în oraș, ordinea a putut fi menținută.

Azi dimineață populația a dat frâu liber unei bucurii fără margini pentrucă scăpase de tirania roșie. In așteptarea intrării în oraș a trupelor naționaliste, s'au organizat manifestații patriotice în tot cursul dimineții. Orașul este frumos pavoazat cu galben și roșu.

Se anunță din Oviedo că batalioanele de minieri asturieni cari asediază orașul, au început să se predea în număr mare trupelor naționaliste.

Ultimul act al războiului pe frontul de nord poate fi considerat pe sfârșite.

DEȚINUȚI SCAPAȚI DELA MOARTE

Gijon, 21 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Din constatările provizorii făcute până acum reese că numărul persoanelor deținute în diferite închisori guvernamentale din Gijon sub pretextul că ar aparține cercurilor de dreapta și care în libertate de naționaliști trece de 2000.

Inaintarea grabnică și neașteptată a naționaliștilor din ultimele zile nu a lăsat timp extremiștilor roșii să procedeze la obișnuitele lor masacre.

SE TRIMIT ALIMENTE PENTRU POPULAȚIE

Bilbao, 21 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Lungi convoae de camioane-automobile, încărcate cu alimente adunate de organizațiile Falangei spaniole tradiționaliste au părăsit azi orașul Bilbao, pentru a veni în ajutor populației flămânzite dela Gijon.

Mai multe vapoarte, care fuseseră anume încărcate cu alimente în ultimele zile, au părăsit deasemeni portul Bilbao, plecând la Gijon.

In toate orașele Spaniei naționaliste se organizează transporturi de alimente și îmbrăcăminte pentru asturienii eliberați.

Nu se face nici un nou împrumut

Desmințirea d-lui ministru Cancicov

Intr'un ziar de specialitate s'a înregistrat eri știrea că s'ar lansa un nou împrumut pe piața internă, știre care a produs oarecare îngrijorare.

D. ministru al finanțelor, Mircea Cancicov, întâmpinat de ziariști la terminarea ședinței delegației economice, a ținut să dea următoarele precizări:

„Probabil acesta este un proect al viitorului guvern, întrucât noi nu ne-am gândit la un asemenea împrumut.

Desmint formal că ar putea fi vorba de un împrumut".

Declarațiile categorice ale d-lui ministru al finanțelor au fost prevăzută și cu o aluzie la greșeala care ar face-o viitorul guvern de a veni dela început, cu un asemenea proect.

Noui ciocniri între indigeni și detașamente militare engleze în India

Bombay, 21 (Radio-Central). — *In provincia Vaziristan, dela granița dintre India și Afganistan, s'au produs noui atacuri ale indigenilor contra unor detașamente militare engleze. In luptele ce s'au dat între cele două tabere, au fost omorîți 19 indigeni și 3 soldați englezi. Un ofițer englez a fost grav rănit.*

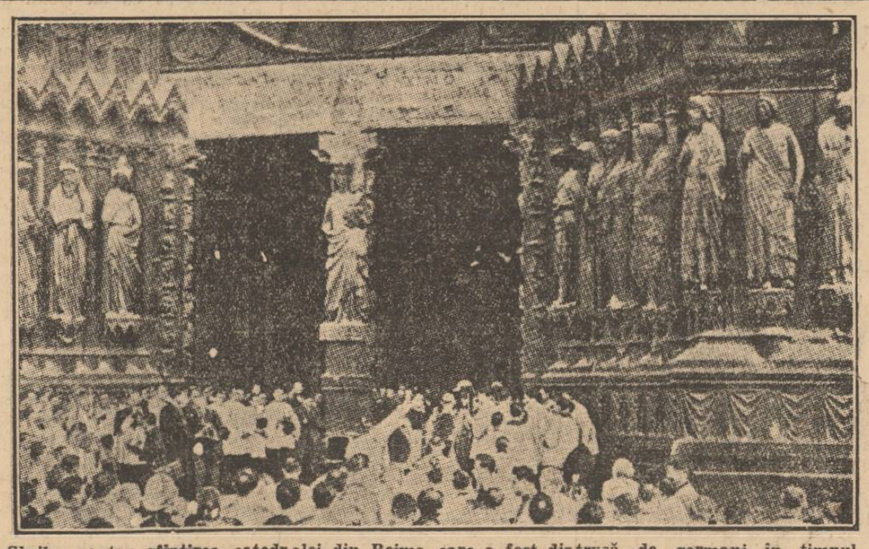

Slujba pentru sfințirea catedralei din Reims, care a fost distrusă de germani în timpul războiului mondial. Catedrala a fost restaurată prin ofrandele trimise din lumea întreagă.

Bănci speciale pentru elevii evrei la liceele din Polonia

Varșovia, 21 (Radio-Central). — *După exemplul universității din Varșovia, numeroase licee și școli secundare din Polonia, au introdus bănci speciale pentru elevii evrei.*

Din această cauză, elevii refuză să se prezinte la școală.

Populația evreiască, a fost invitată de anumite cercuri să renunțe timp de o săptămână la frecventarea oricărui spectacol, cum ar fi teatrul, cinematograful, varieteuri, dancinguri, etc., iar banii astfel economisiți să fie vărsați într'un fond special pentru ajutorarea studenților evrei. Din acest fond, urmează să se construiască căminuri pentru studenți și să se împartă ajutoare la studenții evrei nevoiași, întrucât universitățile poloneze refuză să mai acorde vreun sprijin studenților evrei fără mijloace.

Nu mai sunt decât naționalsocialiști la Danzig

Danzig, 21 (Rador). — *Senatul Orașului Liber a disolvat partidul centrului catolic, ultimul partid de opoziție care mai exista în Danzig.*

In felul acesta, nu va mai exista pe teritoriul Orașului liber altă organizație politică decât aceea a partidului naționalsocialist.

—oxo—oxo—

Apropiata criză de guvern în Belgia

Bruxelles, 21 (Radio-Cnetral). — *In cercurile politice, se afirmă că săptămâna viitoare se va produce o criză de guvern din cauza neregulilor ce s'ar fi comis la Banca Belgiei și asupra cărora s'a deschis o anchetă.*

Se crede că d. Van Zeeland va demisiona, spre a putea conduce personal ancheta dela Banca Belgiei.

—xox—xox—